

125

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 czerwca 1985 r.

w sprawie zapewnienia oskarżonym korzystania z pomocy obrońców w postępowaniu przyspieszonym.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 10 maja 1985 r. o szczególnej odpowiedzialności karnej (Dz. U. Nr 23, poz. 101) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy sądach rejonowych wprowadza się obowiązkowe dyżury adwokatów dla umożliwienia korzystania oskarżonym z pomocy obrońcy w postępowaniu przyspieszonym.

§ 2. 1. Liczbę adwokatów do pełnienia dyżurów przy sądach rejonowych ustala rada adwokacka na wniosek prezesa właściwego sądu wojewódzkiego. Liczba adwokatów pełniących dyżury powinna być ustalona w sposób zapewniający oskarżonym należyte korzystanie z pomocy obrońców na rozprawie głównej; przy ustalaniu tej liczby należy w szczególności mieć na względzie częstotliwość występowania na danym terenie spraw kwalifikujących się do rozpoznawania w postępowaniu przyspieszonym oraz możliwość zaistnienia sprzeczności interesów oskarżonych w razie występowania kilku oskarżonych w sprawie.

2. Miejsce i czas trwania dyżurów ustala prezes właściwego sądu rejonowego po zasięgnięciu opinii rady adwokackiej. O miejscu i czasie trwania dyżurów prezes sądu zawiadamia organy uprawnione do prowadzenia postępowania przyspieszonego oraz radę adwokacką.

§ 3. Rada adwokacka zapewni za pośrednictwem kierowników zespołów adwokackich wyznaczenie imienne adwokatów do pełnienia dyżurów; listę wyznaczonych adwokatów rada adwokacka podaje do wiadomości prezesowi sądu wojewódzkiego oraz prezesom właściwych sądów rejonowych.

§ 4. Organ prowadzący postępowanie udziela oskarżonemu informacji o możliwości korzystania z pomocy obrońcy spośród adwokatów pełniących dyżury albo — jeżeli nie spowodowałoby to przeszkody w niezwłocznym rozpoznaniu sprawy — spośród innych adwokatów.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*

126

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 26 czerwca 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 5 § 1 oraz art. 6 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, Nr 19, poz. 145, Nr 31, poz. 214 i Nr 35, poz. 228 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 23, poz. 100) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1980 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 15, poz. 54, z 1981 r. Nr 32, poz. 188, z 1982 r. Nr 18, poz. 143 i Nr 45, poz. 299, z 1983 r. Nr 26, poz. 128, z 1984 r. Nr 13, poz. 55, Nr 40, poz. 215 i Nr 52, poz. 271 oraz z 1985 r. Nr 27, poz. 118) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

a) w ust. 1 — w województwie stołecznym warszawskim:

— skreśla się pkt 4,

— dotychczasowe pkt 5—8 oznacza się odpowiednio jako pkt 4—7,

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi w Warszawie dla dzielnic Praga-Południe i Praga-

-Północ, miast: Góra Kalwaria, Konstancin-Jeziorna, Piaseczno, Wesoła i Ząbki oraz gmin: Góra Kalwaria, Jabłonna, Konstancin-Jeziorna, Lesznowola, Piaseczno, Prażmów i Tarczyn,”

b) w ust. 14 — w województwie katowickim:

— dodaje się nowy pkt 7 w brzmieniu:

„7) Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju dla miasta Jastrzębie-Zdrój oraz gmin Pawłowice i Zebrzydowice,”

— dotychczasowe pkt 7—20 oznacza się odpowiednio jako pkt 8—21,

— pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim dla miasta Wodzisław Śląski oraz gmin: Godów, Gorzyce, Lubomia i Mszana,”;

2) w § 4:

a) w ust. 1 — w województwie stołecznym warszawskim:

— skreśla się pkt 4,

— dotychczasowe pkt 5—13 oznacza się odpowiednio jako pkt 4—12,

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) w Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Pragi w Warszawie, obejmujący obszar dzielnicy Praga-Południe, miast: Góra Kalwaria, Konstancin-Jeziorna, Piaseczno i Wesola oraz gmin: Góra Kalwaria, Konstancin-Jeziorna, Lesznowola, Piaseczno, Prażmów i Tarczyn,”
- b) w ust. 14 — w województwie katowickim:
 - dodaje się nowy pkt 7 w brzmieniu:
 - „7) w Sądzie Rejonowym w Jastrzębiu-Zdroju, obejmujący obszar właściwości tego Sądu,”
 - dotychczasowe pkt 7—20 oznacza się odpowiednio jako pkt 8—21,
 - pkt 19 otrzymuje brzmienie:
 - „19) w Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu

Śląskim, obejmujący obszar właściwości tego Sądu,”

- c) w ust. 31 — w województwie łódzkim:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) w Sądzie Rejonowym w Kutnie, obejmujący obszar właściwości tego Sądu,”
 - dodaje się nowy pkt 2 w brzmieniu:
 - „2) w Sądzie Rejonowym w Łęczycy, obejmujący obszar właściwości tego Sądu,”
 - dotychczasowe pkt 2 i 3 oznacza się odpowiednio jako pkt 3 i 4.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*

127

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 28 maja 1985 r.

w sprawie prowadzenia księgarń, antykwariatów, sprzedaży dzieł sztuki oraz prowadzenia działalności w zakresie fonografii przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 ust. 4, art. 3 ust. 4 i art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady wydawania zezwoleń na prowadzenie księgarń, antykwariatów, sprzedaży dzieł sztuki oraz prowadzenie działalności w zakresie fonografii przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

§ 2. Organem właściwym do wydawania zezwoleń na prowadzenie księgarń, antykwariatów, sprzedaży dzieł sztuki i prowadzenie działalności w zakresie fonografii jest Minister Kultury i Sztuki.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) księgarni — rozumie się przez to placówkę sprzedaży wydawnictw nieperiodycznych, pochodzących z bieżącej krajowej produkcji wydawniczej,
- 2) antykwariacie — rozumie się przez to placówkę sprzedaży wydawnictw antykwarycznych, dopuszczonych do rozpowszechniania na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 3) sprzedaży dzieł sztuki — rozumie się przez to:
 - a) sprzedaż dzieł sztuki współczesnej, powstałych po dniu 9 maja 1945 r., z wyłączeniem dzieł sztuki wykonanych przez twórców ludowych oraz prac amatorskich,
 - b) sprzedaż dzieł sztuki dawnej, powstałych przed dniem 9 maja 1945 r.,
- 4) fonografii — rozumie się przez to działalność polegającą na dokonywaniu zapisu dźwięku oraz dźwięku i obrazu, przenoszeniu takich zapisów na płyty, taśmy, kasety, wideokasety i wideopłyty, a także na świadczeniu usług konserwacyjno-renowacyjnych wyrobów fonograficznych,

5) przedsiębiorstwie — rozumie się przez to działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia księgarń, antykwariatów, sprzedaży dzieł sztuki oraz działalność w zakresie fonografii, bez względu na formę tej działalności, wykonywaną na podstawie zezwolenia.

§ 4. 1. Osoba ubiegająca się o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, o której mowa w § 1, powinna mieć pełną zdolność do czynności prawnych.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, powinna ponadto posiadać następujące kwalifikacje zawodowe:

- 1) w razie ubiegania się o wydanie zezwolenia na prowadzenie księgarni lub antykwariatu:
 - a) wykształcenie wyższe i 2 lata praktyki księgarskiej lub
 - b) wykształcenie średnie księgarskie i 7 lat praktyki księgarskiej albo
 - c) inne wykształcenie średnie i 10 lat praktyki księgarskiej,
- 2) w razie ubiegania się o wydanie zezwolenia na sprzedaż dzieł sztuki współczesnej — dyplom artysty plastyka lub ukończenia studiów wyższych w zakresie historii sztuki,
- 3) w razie ubiegania się o wydanie zezwolenia na sprzedaż dzieł sztuki dawnej:
 - a) dyplom artysty plastyka lub ukończenia studiów wyższych w zakresie historii sztuki, lub
 - b) wykształcenie wyższe i 5-letni staż pracy w państwowych jednostkach organizacyjnych zajmujących się handlem dziełami sztuki dawnej lub ochroną dóbr kultury,
- 4) w razie ubiegania się o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności fonograficznej w zakresie dokonywania zapisu dźwięku oraz przenoszenia takich zapisów na płyty, taśmy, kasety oraz wykonywania usług konserwacyjno-renowacyjnych wyrobów fonograficznych: